

skulde gaa ind paa de store Skibe. Vi sluttede os den Gang til den Anskuelse hos Regeringen, som gjorde gjældende, at det ikke var rigtigt, at vi skulle tage det store Skib. Der kan ikke være Spørgsmaal om, at vi mere kunne maale os med den tyske Flaade; der kan neppe være Spørgsmaal om, at vi med Held kunne forfølge at levere noget Sprog. De Randskibe, vi have, kunne ikke engang seile med den samme Hastighed, saa forskjellige som de ere, saa at der ikke engang er Spørgsmaal om at holde Linie i et Slag. Spørge vi nu, hvad der mest er tjenligt til Sjalands Forsvar i kortere Tid, saa har jeg i det Mindste ikke af de Forhandlinger, jeg har hørt her i Salen i Aar, faaet et klart Indtryk af, at det, som var os mest tjenligt for Forvaret af Danmarks store Fæstning, som man jo dog maa kalde Sjælland, hvor mangelfuld den end i denne Henseende kan være, var enkelte store Skibe fremfor de andre Nybygninger, der er Spørgsmaal om. Jeg kan ikke negte, at jeg for mit Vedkommende er mest tilbøielig til at overlade denne Slags Spørgsmaal til Administrationen, og jeg kan kun i høj Grad beklage, at denne Sag først er kommen for ved Brie Behandling og kun kan blive Gjenstand for een Drøftelse her i Salen, medens den dog burde have været Gjenstand for to. Jeg tilstaa derfor, at det er noget tvøvlende, jeg optræder mod Ministeren; jeg er i alt Fald ikke i dette Øieblik tilbøielig til at udtale mig nærmere om det Spørgsmaal, hvorvidt man skal stemme for Flertallets Forslag under Nr. 44 eller ikke. Ganske vist har ogsaa den Opfattelse, som gjort sig gjældende her, at hvis man skulde have store Skibe, skulde man fremfor Alt ikke bygge dem paa Værftet, men lade dem bygge ude, da man der, naar de dog skulle anstafes, i flere Henseender kan tilkke sig baade en hurtigere og bedre Anskaffelse af dem end paa Værftet. Grunden, hvorfor jeg imidlertid har bedet om Ordet, er mindre for at dvele ved disse Betragtninger end for at udtale, at jeg paa ingen Maade kan stemme for og vil raade Andre fra at stemme for Ministerens Forlangende om den Bevilling, han forlanger paa 50,000 Rd., og jeg maa endnu mere fraraade hans Forlangende om Bevillingen af de 400,000 Rd. Allerede ved Herloven kom man langt ud over den Bevilling, man forudsatte, hvilket især viste sig i Praxis ved Loven om de extraordinære Bevillinger til Forsvarsvesenet; man kan sige, at Forudsætningen for Herloven allerede er bristet, da var der Spørgsmaal om en Bevilling af 5½ Million Rd., og nu ere vi komne op til 7 Millioner Rd. til hele Forsvarsvesenet; vi gaa videre og videre. Naar jeg for mit Vedkommende da maa paa det Bestemteste modsætte mig denne Slags store Fordringer — med Hensyn til de smaa Beløb er jeg mere tilbøielig til, naar der er Tvivl, at gaa med Ministeren —, de store

Fordringer, der gjøres om Bevillingen til Kanoner, og frem for Alt om Bevillingen af de 400,000 og de 50,000 Rd. til Flaaden, er det, fordi jeg mener, at der er forøget Grund til at være varsom med de Bevillinger, til at være imod hele den finantzielle Politikk, der her møder os. Naar der stilles saadanne Fordringer, som der i Aar stilles fra Krigsministerens Side med Finantsministerens Samtykke, stridende mod alle de finantzielle Grundsaetninger, vi hidtil ere gaaede ud fra, kan jeg ikke Andet end være dobbelt varsom ved enhver Bevilling, der kræves. Selvo om man ved at gaa ind paa disse store Bevillinger kunde tro — hvad der ingenlunde er mig klart —, at vi helst maatte anstafte saadanne store Skibe, kan jeg dog, naar der stilles saa store Fordringer, som der i Aar er stillet fra Krigsbestyrelsens Side, dog ikke Andet end i højeste Grad være ængstelig, fordi jeg maa frygte for, at enhver Indrømmelse benyttes til at gaa videre og videre, og fordi jeg bestemt misbilliger den Politikk, der i denne Retning bliver gjort gjældende fra Regeringens Side. Jeg kan ikke negte, at det var med en vis Beklagelse, at jeg hørte en Antydning af den ærede Ordfører i Slutningen af hans Foredrag, han anførte nemlig, at den politiske Side, han repræsenterer, under andre politiske Forhold, naar den havde faaet en Regering, den havde mere Tillid til, kunde være mere tilbøielig til at forlange de Bevillinger, den nu ikke vil give. Naar jeg har mindre Tillid til den politiske Side, som den ærede Ordfører regjerer (Latter) — ja, det er en uskyldig Fortalelse, som der maatte kan ligge Mære i, end der var tilstøtet —, naar jeg har mindre Tillid til den politiske Side, som den ærede Ordfører repræsenterer, saa er det, fordi jeg ikke kan finde, at denne Side i Virkeligheden repræsenterer Fremskridt her tillands, wertimod, faktisk det Modsatte; men jeg tilstaa, at, er der Noget, der yderligere skulde give mig Misbillid til dette Parti, er det Ytringer som denne. Var der Noget, jeg frem for Alt har ventet mig fra denne Side, med Tilfredshed set, var det Spaarvømmelighed og navnlig Spaarvømmelighed med Hensyn til de store Fordringer, der stilles i militær Henseende. Nu have vi hørt af den ærede Ordfører, at man vel vil spare overfor den nuværende Regering, men at man maatte vil handle ganske anderledes, naar der kommer en anden Regering.

Schønheder: Det er med stor Beklagelse, jeg har set Vædringsforslaget under Nr. 44 af Flertallet i Udvalget, hvilket Forslag gaar ud paa at forandre Læsten i den Del af Udvalget, som angaar Bygninger til Flaaden. Forandringen gaar jo ud paa i Stedet for Ordene: „Paabegynde Bygningen af et Panterskib af Olattion-Typen, samt af en Kanonbaad (eventuelt en Torpedobaad)“, at sætte: „Paabegynde Bygningen af Svmateriel, hvortil maa anvendes indtil 1 Million Rd.“; det